

1. Moje pracovní zařazení a činnost v době německé okupace 1939 - 1945.

Po násilné okupaci ČSR vojsky německého Wehrmachtu v r. 1939 jsem byl, jako důstojník letectva, převeden k tehdejšímu Ministerstvu veřejných prací. Jím jsem byl zařazen k práci v Ústředním meteorologickém ústavu, v Praze-Smíchov, Holečkova ul. č. 8. Zde jsem byl, jako středoškolák, umístěn v klimatologickém oddělení, v hodnosti "aktuárský adjunkt". Vedoucím byl RNDr. Václav Hlaváč, z Č. Budějovic. Moje práce spočívala ve sběru meteorologických údajů, v jejich evidenci, vyhodnocování a v přípravě krátko- i dlouhodobých předpovědí počasí. Zajišťoval jsem i tisk těchto dat v t. zv. Ročenkách.

Jako svobodný jsem bydlel v podnájmu v Praze 2., Žitná ul. č. 18 s několika známými z Nymburka; ve volném čase jsme pěstovali amatérsky hudbu a tak tehdy vznikl "Pražský šraml". Vystupoval i v rozhlasu a zahrál nám i při naší svatbě. K rodičům jsem dojížděl na neděli do Nymburka, Dělnická ul. č. 398 /dům je již zbourán/.

Po svém sňatku, dne 4.10.1941, jsem požádal o propuštění ze státní služby a našel jsem si zaměstnání v nymburské družstevní mlékárně. Byl jsem referentem sběru mléka na okresu. Ze začátku jsme bydleli v jedné místnosti rodinného domku manželčiny rodiče, později pak v družstevním bytě v Poděbradově ulici č. 1590 /dnes Palackého/. Narodili se nám 2 synové /František - 1943 a Vladimír - 1945/.

K začátku tohoto období se váže moje snaha dostat se z t. zv. Protektorátu do zahraničí a zúčastnit se, jako pilot-stihač, bojů proti Wehrmachtu. K vůli tomu jsem dojížděl do Nové Paky za starším důstojníkem od 49. letky, 3. let. pluku, který mi nabídl spojení na organizátory útěku. V poslední fázi jsem již jen čekal na telegram, kdy se mám dostavit na smlouvané místo. Tento telegram mi z neznámých důvodů nikdy nedošel. Po létech jsem zjistil, že St. Fejfar byl v emigraci jako příslušník britského letectva a že zahynul při létání.

V létech 1944 - 1945 bylo zřejmé, že Německo bude ve II. světové válce poraženo. Situace k domácímu odporu nazrávala.

2. Účast v povstání proti německé okupaci.

Dne 2. května 1945 vypukla v Nymburce /též v Přerově/, o 3 dny dříve než jinde, revoluce proti okupantům. Ten den jsem odešel do blízkých železničních dílen, kde byla masa zaměstnanců-dobrovolníků, odhodlaných k boji. Dal jsem se tak k dispozici vznikajícímu posádkovému velitelství. Byl jsem hned ustanoven velitelem čtyř dobrovolníků /později půlroty/ s úkolem obsadit a zajistit německý vojenský tábor a muniční sklad v lesích u obce Loučeň, severně od Nymburka. Měli jsme tehdy jen 3 palby-schopné samopaly s municí. Němci už byli natolik demoralizováni, že nekladli, až na výjimky, velký odpor. Tím jsme teprve nyní získali dostatek ručních zbraní. Úkol byl splněn. Ještě asi 10 dní jsme pročesávali okolní lesy a Němce posílali eskortou do sběrných míst. To už i ve spolupráci se známými letci na letišti Boží Dar u Milovic.

Zachované doklady o této mé činnosti jsou přiloženy v albu.

Dne 18. května 1945 jsem nastoupil ke službě u nově se tvořícího útvaru letectva na letišti Boží Dar u Milovic. (Tamtéž jsem v roce 1936 krátce sloužil jako desátník aspirant, po skončení Školy na důstojníky letectva a to před odchodem do Vojenské akademie Hranice).